

Antidogma - A multikulturális társadalmak biopszichológiája

2018 június 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Történelmileg egyedül azok a sokszín? birodalmak, államok voltak stabilak, amelyek az egyes etnikumokat szigorúan hierarchizálták.

Az emberi intelligencia komplex munka gyümölcse, amelynek van egy fontos biológiai dimenziója, és a biopszichológia arra tanít, hogy ez a dimenzió genetikai alapú. Ma már tudjuk, hogy a genetikai poggyász határozza meg az emberi lény egy részét, az egész története pedig a másikat, és ugyanez igaz a társadalmakra is.

Könny? megállapítani, hogy biológiai folyamatok befolyásolhatják a környezeti tényez?ket, amint azt – többek között – Haiti példája is eklatánsan bizonyítja. Ez a karibi sziget a franciák uralma alatt maga volt a paradicsom: ápolt ültetvényei adták a világ akkori cukortermelésének jelent?s részét, infrastruktúrája majdnem európai színvonalú volt: kövesutakkal, hidakkal, kórházakkal, iskolákkal, színházakkal, operaházzal. Azután a francia forradalom egalitarista eszméit?l feltüzelt néger rabszolgák lemészárolták és el?zték fehér uraikat, 1804-ben kikiáltották a függetlenségüket, és saját kezükbe vették sorsuk irányítását.

Az eredmény magáért beszél. Ma Haiti a világ egyik legszegényebb, legelmaradottabb, leglepusztultabb állama, amely szinte minden szociális, gazdasági, egészségügyi és kulturális mutatója tekintetében sereghajtó az országok mez?nyében. Nem véletlenül illette *Donald Trump* más harmadik világbeli hasonmásaival együtt a „sz…rfészek” (shithole) epitheton ornansszal. Haiti és szinte mindegyik afrikai állam általános kudarca szemléletesen illusztrálja, hogy bizonyos biológiai determináltságokon egész egyszer?en nem lehet túllépni. Az ideológiamentes biológia ugyanis er?sebb a propagandisztikus szociológiánál.

Az idegrendszert neuronok alkotják, a köztük lev? kapcsolódási helyek pedig a szinapszisok, amelyeken keresztül az ingerület átterjed. A primitív él?lényeknél, mint amilyenek a rovarok, ezt a kapcsolódási struktúrát teljesen a genetika határozza meg, és nem módosítható semmiféle tanulással. Fejlettebb fajok esetében a születéskor meglév? szinapszisokon kívül tanulással újabbak is kialakíthatók. Amikor a fiatal egyedet stimulus éri, egyes neuronok összekapcsolódnak, hogy létrehozzanak egy új gondolati sémát, vagy kiprovokáljanak egy reflexet, és így egy új szinapszist alkossanak. Ez azonban még labilis, vagyis könnyen módosítható, amíg nem ismételték elégszer, hogy stabillá váljon.

Azt, amit intelligenciának nevezünk, tehát lényegében a neuronkapcsolódási struktúrák egyéni ingadozásának a százaléka határozza meg: minél több megvalósítandó szinapszis marad a születésnél, annál intelligensebb a faj, vagyis annál jobban képes tanulni a környezetével való interakcióban. Egy fiatal oktatása tehát egyes adott szinapszisok létrehozásából, majd megszilárdításából áll: ezt nevezzük kondicionálásnak. Több nemzedék alatt bizonyos stabilizált szinapszisok örökletessé válhatnak, feltéve, hogy az eredeti neuronstruktúra alkalmas rá.

A környezettel való interakció csak egy bizonyos fejlettségi pillanatban valósulhat meg, ennek híján a feln?tt kompetencia sohasem szerzett, hanem a stabilizáló tulajdonságok genetikailag teljesen meghatározottak. Ebb?l az következik, hogy minél fejlettebb a környezet, annál inkább növekszik a stabil örökletes szinapszisok száma. Teljesen csalóka tehát azt képzelni, hogy ugyanaz az oktatás különböz? származású gyerekekre alkalmazva hasonló magatartású feln?tteket eredményez. A genetikai program ugyanis alapvet? ahhoz, hogy a tanulási folyamat végbemehessen, és hogy ugyanazon oktatási program eredményes legyen. Ebb?l pedig az következik, hogy egy adott etnikumú egyén számára alkalmatlan oktatás vagy környezet nem ad semmi eredményt, s?t pszichikai zavarokat okoz.

A hatvanas évek óta a fehér országokat sújtó korlátlan bevándorlás céljaként létrejött sokszín? társadalom az egész népekre alkalmazott pszichikai traumatizmus hátborzongató példája. Ráadásul a különböz? emberfajták több tízezer éves sajátos szokásokat hordoznak a genetikai poggyászukban (ez a *Jung*-féle „kollektív tudattalan”), tudományosan is lehetetlenné téve egyesek együttélését: egy néger vagy arab gyereknek örökletesen átadott szinaptikus gondolati sémák az európai oktatással szembesülve az esetek óriási többségében elviselhetetlen magatartást eredményeznek. Ez egy kógens biológiai szükségszer?ség.

Egyébként megállapítható, hogy történelmileg egyedül azok a sokszín? birodalmak, államok voltak stabilak, amelyek az egyes etnikumokat szigorúan hierarchizálták. Amint ez a struktúra megtört – akár bels? okból, mint az etnikai keveredés (pl. a Római Birodalomban a Caracalla-ediktum után), akár küls? okból, mint egy konfliktus (pl. az amerikai Délen a szecessziós háború után) –, ez a rend, a civilizáció és a kultúra gyors hanyatlását vonta maga után. Egy egalitarista, sokszín? vagy akár multikulturális társadalom tehát egész egyszer?en neurobiológiai képtelenség.

Tudományosan bizonyított tény, hogy az altruizmusnak genetikai alapja van, abban az értelemben, hogy az

emberek önzetlenebbek és áldozatkészebbek azokkal, akik genetikailag közel állnak hozzájuk, és kevésbé – s?t nyíltan ellenségesek – azokkal, akik genetikailag távol állnak t?lük. A biopszichológia egyik alapeszméje, hogy az emberek azért segítik a hozzátartozóikat, mert hasonlók a génjeik, és ezt a koncepciót kiterjeszti azokra, akik között nincs rokonsági kötelék, de ugyanazon a történelmen, ugyanazon a kollektív tudattalanon, ugyanazon szinaptikus sémákon osztoznak.

A genetikai hasonlóság elmélete magában foglalja azt is, hogy az emberek barátságosabb kapcsolatot tartanak fenn azokkal, akik mentálisan közel állnak hozzájuk. Egy társadalom biopszichológiai megközelítése tehát a biológia szerepét hangsúlyozza a rasszok közötti kapcsolatokban, és befolyását a bel?le következ? magatartásokra. Az el?bbiekb?l világosan kiderül, hogy egymástól túlságosan különböz?, s?t egymással homlokegyenest ellenkez? neurokognitív m?ködésük miatt egyes etnikumok menthetetlenül összeférhetetlenek egymással ugyanazon az élettéren belül.

Az Európában és Észak-Amerikában zajló multikulturális társadalomkísérlet biopszichológiai aberráció, és csakis súlyos társadalmi zavarokhoz vezethet, amelyek nemhogy elenyészni nem fognak, de napról napra fokozódnak. Ezek ugyanis nem egy tökéletesíthet? rendszer gyermekbetegségei, hanem egy jöv?beli katasztrófa premisszái.

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló